

- ΑΡΧΙΚΗ
- ΚΡΙΤΙΚΕΣ/
- ΠΑΙΔΙΚΑ/
- Μαριλίτα Χατζημποντόζη: «Δε σου το δίνω!»

Μαριλίτα Χατζημποντόζη: «Δε σου το δίνω!»

Βερίνα Χωρεάνθη

Δημοσιεύτηκε 30 Μαΐου 2017

Η πλεονεξία και η αντιμετώπισή της είναι ένα θέμα που συναντάμε συχνά στα βιβλία που αφορούν ή απευθύνονται σε πολύ μικρές ηλικίες, καθώς απασχολεί πολλούς γονείς αλλά και τον γενικότερο κοινωνικό περίγυρο των παιδιών (ευρύτερη οικογένεια, φιλικό περιβάλλον, σχολείο). Τα παιδιά, αν και δεν αντιλαμβάνονται άλλες έννοιες σε τόσο μικρές ηλικίες, διαθέτουν μια ιδιαίτερα έντονη αίσθηση της ατομικής ιδιοκτησίας και μια ακόμα εντονότερη διάθεση απόκτησης υλικών αγαθών χωρίς πρόθεση από μέρους τους να τα μοιραστούν με άλλους.

Αυτό, αν και σε πολλές περιπτώσεις σχετίζεται με την ανατροφή του παιδιού και το αν και κατά πόσο έχει συνηθίσει να του κάνουν όλα τα χατίρια, έχει ωστόσο να κάνει και με την ενστικτώδη και εγγενή ανάγκη του να βρει τη δική του θέση μέσα στην κοινωνία, κάτι το οποίο, σε μια τόσο μικρή ηλικία, δεν είναι δυνατό να κάνει με βάση τα όποια στοιχεία της προσωπικότητάς του θα το βοηθήσουν δυνάμει να ξεχωρίσει. Τα υλικά αγαθά είναι χειροπιαστά, επομένως είναι πολύ πιο εύκολο να προσδιορίσει τον εαυτό του σε συνάρτηση με αυτά.

Αντί για παιδιά, οι ήρωές της είναι πολικά αρκουδάκια – πλάσματα οικεία και ιδιαίτερα συμπαθή στους μικρούς αναγνώστες. Έτσι το παιδί είναι σε θέση να συλλάβει το μήνυμα χωρίς να χρειαστεί να ταυτιστεί απαραίτητα με τις συμπεριφορές που περιγράφονται στην ιστορία.

Επιπλέον, σ' αυτή τη φάση της ζωής του, η έννοια του «μου αρέσει κάτι» είναι σχεδόν απόλυτα συνυφασμένη με την έννοια του «θέλω να το αποκτήσω». Και ουσιαστικά δεν αντλεί κάποια ιδιαίτερη χαρά από την απόκτηση του πολυπόθητου αγαθού – στην πραγματικότητα απλά ικανοποιείται με την ιδέα ότι έγινε αυτό που ήθελε, ότι «πέρασε το δικό του», όπως λέμε.

Η Μαριλίτα Χατζημποντόζη, εκπαιδευτικός και συγγραφέας, καταπιάνεται με αυτό το θέμα στο βιβλίο *Δε σου το δίνω!*. Αντί για παιδιά, οι ήρωές της είναι πολικά αρκουδάκια – πλάσματα οικεία και ιδιαίτερα συμπαθή στους μικρούς αναγνώστες. Έτσι το παιδί είναι σε θέση να συλλάβει το μήνυμα χωρίς να χρειαστεί να ταυτιστεί απαραίτητα με τις συμπεριφορές που περιγράφονται στην ιστορία.

Ο Φρίξος δεν μοιράζεται τα παιχνίδια του ούτε με την καλύτερή του φίλη. Επαναλαμβάνει συνεχώς τη φράση «Δε σου το δίνω!» και επιμένει ότι δεν θέλει να δίνει σε κανέναν τα πράγματά του από φόβο μήπως του τα χαλάσουν. Δεν αντιλαμβάνεται ούτε και του περνάει από το μυαλό ότι έτσι ούτε κι ο ίδιος ευχαριστείται το παιχνίδι. Από τη μια αναγκάζεται να παίζει μόνος του, κάτι που αφαιρεί το μεγαλύτερο μέρος της χαράς που απορρέει από τη δραστηριότητα ενός παιχνιδιού, από την άλλη τον περισσότερο καιρό κρατάει τα παιχνίδια του κρυμμένα, μην τυχόν και του τα πάρει κανείς.

Όταν όμως σπάσει ο ίδιος κατά λάθος ένα αγαπημένο του αντικείμενο –το έλκηθρό του, το οποίο φύλαγε σαν τα μάτια του περιμένοντας τις ελκηθροδρομίες–, τότε μόνο θ' αρχίσει να συνειδητοποιεί πόσο άσχημη ήταν η συμπεριφορά του, ειδικά όταν η καλή του φίλη τού δώσει με χαρά το δικό της έλκηθρο, για να πάρει μέρος στους αγώνες.

Αυτή η μεταστροφή έχει φυσικά καλές συνέπειες. Ο Φρίξος όχι μόνο δίνει πλέον στη φίλη του τα πράγματά του για να παίξει, αλλά καλεί κι άλλους φίλους του για να μοιραστεί τα παιχνίδια του μαζί τους. Μέσα από την ευχάριστη αυτή ομαδική δραστηριότητα, καταλαβαίνει την αξία της γενναιοδωρίας, αλλά και την ουσιαστική φύση της φιλίας.

Η χαριτωμένη και ιδιαίτερα χρήσιμη ιστορία συνοδεύεται από χαρούμενες εικόνες του Γιώργου Σγουρού, που θυμίζουν παιδικές ζωγραφιές. Το όλο στήσιμο του βιβλίου δημιουργεί μια αίσθηση οικειότητας στο παιδί, ενώ ο απλός τρόπος γραφής συντελεί στην ευκολότερη κατανόηση των βασικών καταστάσεων και εννοιών που περιγράφονται και αναλύονται κάτω από το πρώτο επίπεδο της αφήγησης.

Δε σου το δίνω!

Μαριλίτα Χατζημποντόζη

Εικονογράφηση: Γιώργος Σγουρός

Ψυχογιός

48 σελ.

ISBN 978-618-01-1787-5

Τιμή: €6,60